

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțis. Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român”,

deschidem pe jumătatea a doua a anului 1899, cu prețul din fruntea foii.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire prin asignatiune postală (Posta utalvány — Post-Anweisung). Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul și al poștei ultime, se fie scrise legibil.

Rugăm a grăbi cu trimiterea prețului de abonament, pentru a nu fi nevoiți să întrerupem expedarea ziarului.

Editura „Telegrafului Român”
în Sibiu.

Pasivitatea română.

Sub titlul acesta se ocupă ziarul „Egyetértés” în numărul seu din 2/14 Iuliu a. c. cu cestiunea pasivității românilor, și o tractează în un lung articol publicat la locul prim.

Dintre ziarele unguresci, cu afacerile noastre românesci mai pe larg și mai adeseori s'a ocupat tocmai acest ziar.

Sub guvernul lui Bánffy, când secțiua pentru naționalități era în flóre, și cestiunile românesci exploatate fals și totdeauna în contra noastră, ziarul „Egyetértés” aducea scirile cele mai sensationale, el publica scirile despre convenirile cele mai confidentiale între preținșii conducători ai politiceii noastre românesci, și noi nu ne puteam esplica cum se pôte afla în concertul conducătorilor om, care stând în serviciul secțiiei pentru naționalități, se tradeze cu atâta lipsă de conștiință secretele politiceii românesci.

Broșura sensatională după căderea lui Bánffy, a pus între meritele politiceii din era Bánffy și succesele cu spionagiul între români, și acésta nu fără cuvânt.

Destul că ziarul din cestiune se ocupă cu pasivitatea românilor, care după el este în agonie.

Lovitura de mörte 'i o a dat era Szél, care a proclamat domnia dreptului și a legalității.

Promisiunile actualului ministru president au deșteptat nouă speranțe în șirurile românilor, — așa dice ziarul din cestiune, înse face îndată și observarea, că aspirațiunile românilor nu se vor realiza nici sub era Szél, deörece nu este bărbat politic, care se pôte accepta punctele din programul românesc dela 1881.

Nu vom urmări resonamentul din articolul de față, care se ocupă cu rezultatele politiceii noastre, și cu bărbații cari o au condus dela 1867 încöce. In el sunt tractați förte aspru, în multe locuri cu dispreț chiar, și în general fără de nici o considerare, conducătorii politiceii de pasivitate, și sunt presentați ca ömeni, cari causa sfântă a națiunei o au exploatat pentru interesele lor personale, o-au degradat la instrument orb în mâinile unor cari și-au făurit din ea mijloc de existență, o au dejosit la rolul de scară, pe care se se înalțe în vață, în demnitate, în bunăstare, se se facă martiri, tradând adevăratele interese ale poporului român.

Nu vom urmări pe acest teren deducțiunile ziarului din cestiune, ci vom reflecta la punctele acelea, cari pun în vedere o eventuală înțelegere între politica noastră și politica ungurescă.

In punctul acesta articolul din cestiune susține, că încât ar esista puncte de diferență între politica românescă și cea ungurescă, diferența s'ar delătura prin întrarea românilor în parlament.

Aici s'ar putea controla întrégă lupta românilor, și cei 20 de deputați români nu ar fi periculoși, căci față cu ei ar sta deputații unguri din tóte partidele.

Pagubă s'ar face numai guvernului căci la casul când români ar întra în parlament, atunci guvernul ar perde cercurile românesci, cari în de-

cursul erei de pasivitate au stat la dispozițiunea lui.

Folos din întrarea în parlament ar avé numai Români, căci prin acésta ar spăla rușinea de pesine. Până acuma cercurile românesci se considerau de obiect de preț, și se vindeau ömenilor cari dispuneau de bani. Rușinea acésta s'ar delătura.

Alegătorii români erau cumpărați cu bani, și tégul se făcea după comune, una mai scumpă, alta mai ieftină, după-cum succedea tégul. Era lucru de notorietate publică, că Români votază numai pe bani, și anume dau voturile celuia ce dă mai mult.

Pasivitatea era negațiunea stărilor actuale, a dreptului și a legii, deci ea era considerată de o ținută îndreptată contra statului.

Cât timp Români demonștrază cu o asemenea ținută contra statului, statul ungar nu pôte sta serios la vorbă cu ei.

Ideea fundamentală a pasivității este negațiunea autorității statului ungar, nisuițele pasivității sunt atac contra unității statului, nu se pôte deci nici închipui guvern unguresc, care se stea de vorbă, se încerce pact cu româtimea, care demonștrază prin pasivitate.

Statul ungar dă drepturi, dă libertate cetățenilor sei, însă numai sub condiția ca ei se fie credincioși patriei, se aibă statul fiduție, și pasivitatea eschide fiduția.

In aceste culminază articolul cu care ne ocupăm.

In el sunt spuse multe crude adevăruri, la cari vom reflecta și noi, căci și noi nu odată le-am accentuat.

Ce voesc adecă?

Nu știm ce voesc organele de publicitate maghiare, dar vedem că, în zilele din urmă, se întrec a se ocupa förte „serios”, förte grav, de *bisericele române*.

In numărul seu de Sâmbătă „Pesti Hirlap” își arată calda îngrijire de

aceste biserici, descoperindu-ne că de altfel nu numai el, ziarul, ci chiar „cercurile competente” sunt viu preocupate între altele și de aceea, cum ar putea năbuși răsăflarea națională a nemaghiarilor, chiar și în biserică, prin biserică? Și o spune cât se pôte de verde, că părerea sa, și, se vede, și a cercurilor competente dela cari își sugere informațiunile, e că *cele două biserici ortodoxe răsăritene* (română gr.-or. și sêrbescă răsăritenă), *nu mai pot fi tolerate în starea lor de azi!* Căci fostul ministru de culte Eötvös, „a făcut mari pagube statului maghiar pe terenul instrucțiunei și a politiceii bisericesti”, când, „în contra dreptului canonic și a dreptului public ungar” a dat totul (?) celor două biserici răsăritene, înarticulând în lege singur numai dreptul de control al statului.

Iar după-ce se apucă de interpretat canone și drept civil public, rischază cuvântul, că organismul celor două biserici gr.-or. (română și sêrbescă) este „*ascuțit îndreptat în contra statului maghiar*” (!). Roma, dice, n'a pretins nici-odată (atâtea drepturi față cu statul, cum sunt înarmate cu privilegiile cele două biserici răsăritene „în paguba statului maghiar! Ele nu formază numai stat în stat, ci un stat adversar” (!).

„In alte părți, spune șovenistul, bisericele răsăritene s'au contopit de tot cu statele, cum s'a întâmplat acésta în micile state orientale. Ba nici nu se pôte închipui biserică orientală fără stat, ori chiar în contra statului, numai pe pământul maghiar s'a ivit acésta aparițiune contradicțiöre!”

După acestea face marea descoperire că „capul statului maghiar nu e totodată și șeful bisericeilor răsăritene, ci cel mult patronul suprem al bisericiei catolice”. Imprejurarea acésta îl face apoi se pretindă, că din „organismul autonom al bisericelor orientale, trebuie se dispară ori-ce organ contrar statului, căci în contra interesului vital al statului, nu se pot câștiga drepturi, și nici privi-

FOIȚA

Cu mâna schilavă.

— Narațiune din Monaco. —

Din memoriile lui Martin, prefectul poliției din Monaco.

(Incheiere.)

In cancelaria direcțiunei, unde se însemnază punctual numele și posiția socială a visitorilor, am aflat că Emil Tessier, suspectul străin al meu, e francez, care locuesce în hotelul „Iles Britaniques” în Mentone. Mai pe urmă aflai pe domnul Tessier în o sală de roulette jucând fără cele mai mici semne de iritare. Puțin îl importa, dacă câștigă sau perde, cu tóte acestea înaintea mea a rămas suspect și m'am decis să-l urmăresc cu privirea neîntrerupt. Nu a jucat mise mai mari de cinci franci, și după un joc neîntrerupt la șapte ore, cerându-și pălăria și paltonul, a părăsit casina. Eu eșind pe treptele din dos, am mers în urma lui mai mult timp. Pe calea ce duce la gară, am văzut un om ghebos, care riđimat pe baston vorbea cu cineva. Când m'au observat, unul a dispărut numai decăt; în celalalt am recunoscut la lumina felinarului cu gaz, pe străinul mis-

sterios. Și-a schimbat paltonul elegant cu al-tul sdrențios, pălăria môle corespöndea pe deplin paltonului. Costumul cel fals era așa de succes, încât nu l'ași fi putut recunöce, dacă nu s'ar fi tradat prin tușirea-i particulară, care am observat-o deja în sala de joc. M'am convins acum că suspiciunea care s'a deșteptat în mine față de pretinsul domn Tessier, era förte fundată. Ghiba măestrită i-a schimbat de tot ținuta-i dréptă, apröpe militară, fața asemenea era förte schimosită. La atari deghisări se recere o pracsă lungă. Ajungënd la gară, a întrat în un cupeu de clasa a treia pe trenul ce duce la Nizza, eu am ocupat loc în un cupeu clasa primă. Mi-am propus, să-l urmăresc, până ce voia afla scopul deghisării suspecte. După ce s'a oprit trenul în Nizza s'a dat jos și cu paltonul pe braț a trecut cu o ținută dréptă prin piața Mossena și a întrat în „Hotel des Anglias”. Intrebând preste 20 minute pe portar despre domnul Tessier, mi-a răspuns, că respectivul e un proprietar, care locuesce în apropiere de Bayonne.

După prânz m'am reintors în Monte-Carlo. Informațiunile câștigate în Nizza mi-au deprimat colosal curiositatea mea; dealcum mai aveam și alte afaceri urgente pe cari le-am fost neglijat în zilele ultime.

Spre cea mai mare surprindere, a doua zi iarăși am văzut pe străin la porța principală a casinei, și-a arătat biletul de întrare și s'a îndreptat spre o sală de joc. Am ținut de necesar se fac atent pe reprezentantul băncii față de străinul misterios care juca la o masă de roulette cu indiferința-i obicinută.

Abia m'am aședat lângă el, când a pus pe ultimii șese numeri o mie de franci și a eșit numărul 32. Străinul a împăturat cele cinci mii de francii câștigate cu o indiferință atât de mare, cași cum ar fi fost o hârtie sbetură maculată. A continuat jocul cu noroc schimbăcios, dar totuși a câștigat, după cum am calculat, 80—90 mii de franci. In fine a pus cinci franci pe seria de numeri mijlocie și a pierdut. Se părea, că acésta perdere neînsemnată l'a atins förte, căci scrâșnind din dinți a întrerupt jocul și s'a depărtat.

Acésta o durat așa mai o săptămână. Indată ce perdea piesa de argint de cinci franci, nu se juca mai mult! In o séră, după ce a sistat jocul l'am agrăit:

— Dta joci cu mare noroc domnule, și o țiseiu acésta cu posibilă curtuasie.

— Da, — răspunsé străinul suriđend, — dar precum ați putut observa, croupie-

rul chiar acum mi-a tras frumoșa piesă de argint...

— Așa spun toți, că D-tale nu țise întemplantă nici odată se perđi...

— Câte odată ca din întemplantare da, — țise străinul cam alterat.

— Cinci franci, dar până am stat lângă D-ta ai câștigat minim 80 mii franci.

— D-ta îmi calculezi câștigul? Bine! Veđi pe mine nu me interesează jocul D-tale. Dacă câștig, câștig, dacă perd, perd, dar jocul îl sistez.

— Dacă voești, mergem!...

Depărtându-ne ne-am aprins sugărite și am prânđit în refectorul dela „Hotel de Paris”. Amical misterios s'a dovedit un om espert, care a văzut și esperiat multe, și trebuia se mă reculeg, ca se nu fiu demascat. Era bătător la ochi, că străinul purta mânășă în mâna stângă și în decursul mânășării.

— Un reumatism învechit, — țise străinul, — pe care l'am câștigat cu doi-trei ani înainte de acésta, cu ocaziune unei cursé de biciclu. De atunci mi s'a schimosit mâna, medicul mi-a preseris se port mânășă ziua-nöptea.

— Incă e bine, că nu e mâna dréptă, — țiseiu esprimându-mi compătimirea; și acum te döre?

legiile nu sunt de valoare eternă... In fine se face a asigura, că nu voesc să dăruiesc organismul bisericilor răsăritene, „vrea numai să realizeze armonia între acest organism și între stat”, ceea ce dacă nu va succeda pe cale pacifică, „se va realiza prin luptă! Sfârșesc provocând toate bisericile și sfârșesc (maghiare, firește), „se dea statului sprigini în lupta aceasta față cu cele două biserici răsăritene”!

Așa „Pesti Hirlop” de Sâmbătă. Iar „Egyetértés de Marți în 18 Iuliu aduce în frunte, un articol: „Biserica și naționalitate”, în care ia pe biserica greco-catolică în „analiză patriotică”. Invențiile biserice papistașă că de la Petru Pázmány încôce a neglijat a lucra pentru cōtopirea întruna a tuturor bisericilor de rit catolic, ci a a lăsat să se valideze tendințele de separare după naționalități.

„Acestea organisme naționale-confesionale sunt apoi cele mai tari cetății pentru tendințele naționaliste!”

„In lăuntru, dar autonomiei de deosebit calibru, dar totdeuna destul de larg spre aceste scopuri, găsește respectivă naționalitate teren și aer, ca să-și execute funcțiile de viață și să se propage!”.

Numai cât n' o spune: să-și luăm și pământul și aerul!...

Și concludă, că față de gr. cat. nu e permis a mai „comite greșala” pe care au comis-o față de noi de orientali, dându-le o autonomie în care să-și aple și ei vieții „teren și aer”, „ci din contră! E aci timpul suprem să luăm în seriosă cumpenă și ca basă de apărare, acesta desfacere a organismelor bisericești după naționalitate, or nu?”

Și îndemnă la o acțiune teribilă de distrugere a acestei organizări, — căci, dice, iacă în jur de noi s'au încheat state naționale, ași încă slabe, ca Sârbia și România, dar cari mâne pot fi periculoase statului „maghiar”, cu atât mai vârtos, cu cât prin atari organizări a bisericilor, s'ar lăsa aici „teren și aer” de dezvoltare naționalităților ce graviteză spre acele state...

Să fie aceste voci, cari se povăcă, ca semioficiosul „Pesti Hirlop”, la „cercurile competente”, preludii a unor nouă furtuni ce se vor descărca asupra mult încercatelor noastre biserici și a necăjitului nostru neam?

Revistă Bisericească.

Biserica română din Basarabia.

Basarabia până la 1812 a făcut parte din Moldova și bisericește ea atârna parte de Episcopia Hușilor, parte de Metropolia Moldovei. Imprejurările nefericite ce au ve-

nit asupra țărilor române în acest an, au avut ca rezultat că la 1812 prin tratatul semnat la București în 28 Maiu, Basarabia să fie alipită la Rusia. In anul următor cu învoirea Sf. Sinod al Rusiei se înființază o nouă Eparchie românească, ridicată la rangul de Archiepiscopie. Titlul ei era: „Archiepiscopia Chișinăului și a Hotinului”. Ca suprafața teritorială această nouă circumscripția bisericească, afară de mica Eparchie a Hotinului, cuprindea ținuturile: Lăpușna, Codrul și Soroca, așezate pe stânga râului Prut și cari mai înainte făceau parte din Eparchie Moldovei, apoi ținuturile de pe teritoriul Moldovei ocupate de Turci, ca: Benderul, Achermanul, Chilia, Ismailul și Renii și o parte din ținutul Iașilor la care mai târziu se mai adăuseră orașele și satele românești situate între Nistru și Bug.

In fruntea acestei eparchii fu orânduit Gavriil Bănulescu Bodoni titlul de: „Metropolit și Exarch al Sf. Sinod” cu reședința la Chișinău.

Să cercetăm aci viața și activitatea acestui ierarh, importantă pentru noi din două puncte de vedere: 1) Pentru că e român, și al 2) pentru că e primul ierarh, care conduce destinele bisericilor ale fraților noștri Români din Basarabia, după ce această scumpă țară a fost despărțită de sora ei Moldova.

Gavriil Bănulescu Bodoni era de neam Român, originar din Transilvania din orașul Bistrița. Părinții săi nu-i cunoșteam. Studiile și-le începe mai întâiu în orașul său natal, după a căror terminare merge spre a se perfecționa în știința teologică în Rusia la Kiev și după aceea în Grecia. Sfirșindu-și studiile sale de teorie, cu deplin succes, în aceste două țări, în care inflora știința teologică, — se întorce în patria sa Transilvania unde fu numit mai întâiu profesor la Năsăud. După cât-va timp, nu cunoșteam prin ce împrejurări, veni în Moldova unde fu numit profesor de limba Latină. In această calitate stete în Iași până pe la 1779 când se duse la Constantinopol, unde îmbrățișă viața monachală. Intors din nou în Moldova fu ridicat la rangul de ieromonach la 1781 și numit ca predicator al S. Mitropolii.*)

După un an îl vedem la Pultava în Rusia, unde fu numit rector și profesor de filosofie. La 1784 se întorce iarăși în Moldova, unde metropolitul Gavriil Calimach, apreciându-i meritele sale ca bărbat bisericesc, îl face archimandrit al său. La 1788 iarăși se duce la Pultava unde fu numit rector și profesor. Intre acestea isbucnesc războiul între Rusia și Turcia.

Ca și altă dată, țărilor române formeză teatrul războiului. Rușii mai întâiu ocupară Moldova. Se întâmplă însă că mōre Leon Metropolitul Moldovei (1786—88) tocmai în timpul războiului. Rușii profită de această ocaziune și fără scirea adunării sinodului, ci numai cu binecuvântarea Sf. Sinod al Rusiei și printr'un ucas imperial — rânduiesc în scaunul Metropolitan pe rusul Ambrosie Sere-

*) F. Scriban, Ist. Bis. Române.

brenicow, Archiepiscop de Pultava; iar ca vicar sau vechil cum se numea pe atunci, numesc pe Archimandritul Gavriil.

Aceste numiri erau de-o-camdată numai provisorii, rămânând ca să se hotărăscă numirea definitivă mai pe urmă. Se termină războiul, încheinduse pace între Ruși și Turci la 1791 Dec. 19. Acum Moldovei ca să scape de Metropolitanul Imp de Ruși, răspândesc vorba că: Patriarhia nu vroeste să recunoască pe Ambrosie fiind-că e numit în contra canoanelor și obiceiurilor țării. Fiind că e străin.

Apoi mai adăuseră că în locul său Patriarhia recomandă, chiar din îndemnul Sultanelui, pe Episcopul de Huși, Iacob Stamate. Rușilor, cari încă nu părăsiseră țara, le cădu foarte greu această veste. Segândeau acum ce e de făcut? Să impună pe Ambrosie cu forța, nu era un lucru posibil; să-l ia cu deșșii, iarăși nu le venia. De aceea cred că e mai bine a sacrifica pe Ambrosie și în locu-i a alege pe vicarul seu Gavriil Bănulescu, care fiind român de origină, nu putea fi refuzat de Români; iar ca cel ce-și făcuse studiile în Rusia și fusese în mai multe rânduri profesor și rector la Pultava, credeau Rușii că are sentimente rusești și deci aveau întru-sul totă încrederea. Faptul se realiză întocmai. (Va urma.)

Spre Orient

In „Neues Tagblatt” din Stuttgart, găsim asupra trenului Berlin-București—Constanța—Constantinopol, următoarele:

Linia deschisă la 1 Maiu va fi de asemenea linia cea mai repede și mai eficientă pentru cei cari din Germania de sud ar voi să mērgă la Constantinopol.

Cu Orientul-Expres se plătesce de la Stuttgart la Constantinopol, în clasa I, 176 mărci, plus o supra-taxă de 30—37 la sută, adică 72 mărci. Din contră, cu noule tren se vor petrece cele din urmă 12 ore ale călătoriei pe bordul unui vapor român foarte comod, se va intra în Constantinopol pe mare și se va economisi mai bine de jumătate din cheltuielă, pentru că a două clasă costă numai 118 mărci, fără nici o supra-taxă.

Cât despre vaporele române, experiența mea personală, câștigată prin diferite călătorii, mă autorisă să spun, că ele întrec cu mult în înșelă toate vaporele tuturor celorlalte companii, cari circulă între porturile Mediteranei și că de sigur nu sunt întrecute de nici unul în privința cureteniei, confortului și chiar al luxului.

România a luat cu mare curaj asupra-și de a juca, în balta de crapi lenesi care se numește Mediterana, rolul sprintinei știuci.

Pe când pe mările occidentale, eterna concurență a societăților de vapore a făcut se se nască iuțeli extraordinare, Mediterana întrégă continuă să strălucescă printr'o lenevie fără pereche. Opt până la zece mile pe

oră formau viteza maximă pe care o atingeau societățile cele mai active.

Dar, iată că intervenit guvernul român, sau mai bine zis, regele Carol, sufletul acestei prefaceri a mișcării de trafic din Europa orientală, și arată că ce se pōte pe atlantic, nu este imposibil pe Mediterana!

Revistă Externă

Noul principe moștenitor al Rusiei.

Marele principe Mihail, numit moștenitor al tronului Rusiei, în urma încetării din viață a marelui principe George, a fost declarat major, la 18 Maiu a. c., cu ocazia aniversării a 31-a a nașterii țarului Nicolae II. În această zi el a depus jurământul de credință în biserica marelui palat din Zarskoje-Selo și a primit rangul de aghiotant al țarului.

Principele moștenitor Mihail s'a născut în palatul Anicikow din Petersburg, a studiat în școlă de artilerie de aci și a luat parte la toate esercițiile făcute de elevii acestei școli.

Principele Mihail a terminat acum e anul școlă de artilerie; atunci a fost numit șef al brigădei 2 de artilerie. Acum câștiga ani a luat protectoratul asupra institutului electro-tehnic din Rusia și a contribuit mult pentru întinderea cunoștințelor electro-tehnice în imperiu.

Principele moștenitor trece de un mare cunoscător al artei fortificașionilor. In anul trecut a fost însărcinat de țar să inspecteze fortărețele din regiunea nord-vestică a Rusiei. Afară de acesta el și-a dat totdeuna silința să cunoască personal țara; a făcut dese călătorii prin imperiu spre a-și da seama la fața locului de situația economică, de gradul de cultură și de modul de viață a poporului.

Marele principe Mihail, acum în vîrstă de 21 de ani, luând succesiunea tronului, a devenit hatman al tuturor Kazacilor din Rusia.

El era fiul favorit al lui Alexandru al III-lea.

Afacerea Dreyfus.

„Echo de Paris” află din Rennes că procesul va începe la 10 August și probabil va dura trei săptămâni. Sentința se așteptă pe ziua de 2 Septembrie. Comisarul guvernului va cita vre-o 175 de martori, între cari Esterházy, Mercier Boisdefre, Roget, Cavaignac, du Paty de Clam, Gonse, Pellieux, Bertillon, Casimir-Perier, Hanotaux și Dupuy. Apărarea va chema, pe lângă martorii din primul proces și ai anchetei Camerei de acu-

— Uneori. Și asară în decursul jocului m'a durut teribil.

— Și eu-sunt medic, — fi răspunsei, — cu totă că nu-mi este ocupașiunea principală. După prânț dacă vei binevoi a-mi concede, îți voi cerceta mâna.

— D-ta ești foarte amabil. Să deee Dșeu, ca să-mi prescrii ceva, ce să-mi domolēscă cel puțin durerea...

— Vom vedea...

După prânț în decursul discușiei am ajuns la convingerea că străinul nu e altă decât un mare escentric, care mai curând sau mai târziu își va lăsa întreaga avere la masa verde.

— Zonul aveți intenșiune să mergeți după sezon de la Nizza? — îl întrebai turnând al treilea pocal de șampanie.

— Nici eu nu știu. Am călătorit întrégă Europa, aici am venit din Biarritz. Post-ai acolo?

— Nu. Dar Dumneata cercetă-ai Bordeaux-ul.

— Nu; Franția sudică în general nu o cunosc, — răspunse străinul.

Din aceste vorbe am conchis, că depōșiunea din hotelul din Nizza, că locuēște în Bayonne — e falsă. Acesta a făcut-o, ca să-și ascundă identitatea. După prânț stând

înaintea cafenelei, am ascultat musica militară. L'am rugat, să-mi arete mâna bolnavă. Nu m'am mirat că pōrtă mănășă în continu.

N'am vēđut în viața mea o mână atât de diformată. Nu mă pricep în știința medicală, dar totuși m'am convins momentan, că schilăvirea mânei nu provine din reumatism, și opiniunea mea mi-am și esprimat-o momentan.

— D ta, nu ești primul medic de această părere. — răspunse străinul, — dar e așa cum țic eu și cei mai renumiți specialiști nu mi-au putut ajuta.

— Ce facem pe sară? Juca-vei?

— Nu — răspunse străinul — cu trenul dela 11 ore mă reîntorc în Nizza. Vē rog să-mi faceți visita cât mai îngrabă, nu cred să părăsesc chilia în grabă din cauza mânei.

După acestea ne-am schimbat biletele de visită și ne-am luat adio. In momentul ultimă a înșrat din mine demonul euriosității și cei doi strade laterale am eșit înaintea străinului suspect. Ajungēnd la gară m'am pus în un colț a salei de așteptare, care era luminată miserabil. Nu peste mult a ajuns și străinul, care a întrebă de portar destpre terenul, care vine din Ventimile.

M'am suit în un cupeu, clasa primă, a trenului, ce sta gata, pe când străinul a ocupat loc în un cupeu de clasa a treia.

In Nizza străinul a tras deadreptul la „Café dela Regence”, și așēdându-se la o masă a comandat bere. In decursul beutului, netezea, cu degetul în continu marmura mesei, ca și cum ar fi voit să ștergă ceva de acolo. S'a depărtat. Pe marmura mesei se putea observa urma la două vorbe scrise cu creionul. Dar totuși le am putut descifra: „Choucroum Crocodile”.

Laicul nu ar fi înșeles din aceste nimic, dar în limba pungașilor, care am învēțat-o perfect în Paris, cele 2 vorbe însemneză „usurariul germân”. Omul meu primesce anunșuri scrise în limba pungașilor.

Peste un minut mi-am îndreptat pașii spre palatul polișiei, care era în mirare mea întâlnit cu Dumont, renumitul detectiv din Paris.

— Ce vēnturi te bat, pe unde nu umblă nici paserea? — întrebai pe Dumont.

— O cauză gravă. Sunt aici de o săptămână și mâne mă reîntorc. Credeam că voi afla aci necondișionat omul, pe care-l asept și care a comis un asasinat în Paris. Am

fost tot pe urma miserabilului cocoșat. Odată a dispărut. Dracul scie unde s'a dus.

— Cocoșat? — esclamai eu, — alt semn caracteristic nu mai scii?

— Ba da, mâna stângă e defectuoasă.

— Grăbesce iubite amice în chilia Nr. 6. dela „Hotelul Anglais”, dacă nu a dispărut, căci a primit un anunș dela cineva. — De unde scii acestea? — întrebă Dumont.

— Nu fi atât de curios, ci grăbesce, să nu așii cuibul paserii gol...

Preste o jumătate de oră Dumont a surprins pe cartoforul misterios în odaie în momentul când își pacheta giamantanul de duce.

Numele adevērat a străinului a fost Bondet, care în decurs de câți-va ani a comis în Paris cu o isteșime nedescrifișibilă, mai multe asasinuri împreunate cu răpiri, fără a fi prins. Mai pe urmă a asasinat în Passy un usurar germân la care a aflat 30 mii franci. Cu acești bani a venit în Monte-Carlo, și după cum am vēđut a câștigat de 20 ori mai mult până a căđut în mânele lui Dumont, cu ajutorul curiosității mele.

Traducere de Ilie Popescu

sare, alți martori noi, al căror nume se ține secret.

„Echo de Paris“ află de la un militar superior din Rennes, și care e în măsură de a ști, că propunerea lui Beurepaire, de a aduce doveștile de vinovăția lui Dreyfus, a fost primită și că în adevăr procesul va dura mai multe săptămâni.

Numerosele scrieri apărute în Franța cu privire la Dreyfus au fost îmbogățite și cu una germană. Cunoscutul jurisprudent Otto Mittelstaed a publicat de curând o broșură care tratăză afacerea Dreyfus din punct de vedere științific. Mittelstaed a fost procuror la tribunalul imperial din Lipsa și prin activitatea sa la tribunalul suprem german și-a procurat o bogată experiență în ceea ce privește spionajul franco-german.

În timpul desfășurării „afacerii“, el a trăit în Franța. După o expunere juridică și politică a chestiunii, Mittelstaed ajunge la următoarea concluzie: „În interesul dreptății și legalității, ca și în interesul Franței, se poate spera că în Rennes înțelepciunea și conștiința celor șapte ofițeri chemați să dea sentința, vor fi mai puternice de cât spiritul de onoare rău înțeles al unor militari, cari au făcut atâta rău în această nenorocită chestie națiunii franceze. O nouă condamnare a lui Dreyfus ar fi cea mai mare nenorocire pe care cel mai cumplit vrășmaș al Franței ar fi în stare să o nascocescă pentru această greu încercată țară.“

E foarte interesantă expunerea lui Mittelstaed asupra spionajului și contra spionajului exercitat la Paris în ce privește descoperirea de secrete militare din partea Germaniei și a Franței, și apoi o scrisoare necunoscută până acum a secretarului de stat Marschall către colonelul Schwarzkoppen. Mittelstaed continuă: „Noi Germanii suntem cei mai imparțiali față de afacerea Dreyfus. E adevărat că atașatul nostru militar Schwarzkoppen, în misiunea sa diplomatică la Paris, a știut să-și producă numeroase informațiuni militare secrete. Din cauza acesta, fără ca el să bănuiască măcar, biroul lui de scris, coșul de scrisori, etc. erau scotocite cu deamănuntul de spioni. Corespondența sa cu Panizzardi, cu Berlinul, și cu alte persoane din Paris, se află parte original, parte în copie sau fotografie în dosarele secrete ale Statului-major francez. Se știe că numărul documentelor din corespondența Schwarzkoppen-Panizzardi s'ar urca la 1500 de piese.“

Mittelstaed publică și textul scrisorii baronului Marschall către Schwarzkoppen, în care se spune, între altele, că în ce privește afacerea Dreyfus, cei din Berlin sunt cu totul liniștiți.

NOUTĂȚI

Deputație de femei, — respinsă. Pentru nenorocirii arestați radicali din Sârbia, o deputație de femei de a lor, a cerut în 18 Iul. audiență la Regele spre a cere ărecari ușurări în tratamentul la care soții lor, ămeni cu poziții și roluri publice, sunt supuși. Dar Regele — a respins deputația.

Un preposit ucis în stradă. Un om cu numele Fr. Steiner, care fusese dat afară din muncă dela curtea bisericească, a atacat ăilele astea în stradă pe prepositul Iosef Lackner, în Rottomano, și lovindu-l în cap l'a omorât.

La Ceica vor fi doi candidați de deputați: dl F. Fasie, candidat al clubului „liberal“, și dl Dr. V. Cupșa, contracandidat.

Prorocii despre veacul viitor. În Berlin trăese o Phytie modernă cu numele de Ferriem, damă stăpânită de somnambulism, care profetește cum următoarele despre secolul ce vine: Despre primele două decenii spune lucruri triste: ne așteptă mari și crâncene răsbăoie. Germania încă va participa la răsbăoie și va ieși învingătoare. Pentru victorie însă are lipsă de 100 corăbii năue, Franța va deveni regat. La începutul unui deceniu va fi mare scumpete, căci un îngheț fără de veste va nimici recolta lumii întregi; de peste ocean nu se vor putea aduce cereale, căci tocmai atunci acolo va băntui mare răsbăoie. Cu papismul se va sfârși; după mărta actualului papă vor urma încă repede unul după altul câți-va papi, între cari un principe din casa germană, pe care însă îl vor ucide. Se va ridica un mare reformator al lumii, care nu va crea dogme, însă va fi un mare predicator. De el vor asculta chiar regii și împărații cum au ascultat odinioară de profeteți. Acest reformator se va născă cam pe la anul 1900 și în era lui, 1970, vor fi grozave cutremure de pământ pe întreg glo-

bul. Profetește în fine introducerea balonului cu cărmă, dar cu tôte acestea astronomilor nu le preăice mare viitor. Spiritele se vor desvolta mult spre binele omenimei. — Vom vedea... (?)

Prețul bucatelor la bursa din Pesta e în continuă scădere. Știrile despre recolta din țară, influențază această scădere, de care speculanții cari au cumpărat înainte cu prețuri mai mari, nu se bucură deloc.

Nunta din Cetinje. Muntenegrenii se pregătesc să primescă pe viitoare principesă a lor, cu o pompă neobicinuită în mica lor țară. Mirésa sosește în 23 Iul. în Antivari, și aci trece la religiunea gr. orientală, și numai după aceea își continuă calea spre Cetinje, în societatea viitoriului seu cumnat, a prințului de corônă italian. Cu ocazia trecerii la religia gr. or. principesa Jutta de Meklenburg-Strelitz, va primi numele nou de Milica... Mirele seu, prinț Danilo, o va întâmpina la hotare.

Dewey, eroul american dela Cavite, care a sdrobit flota spaniolă, sosește ăilele astea la Triest. Face o călătorie prin Europa.

Cerșitori avuți. Deși cerșitoria nu se ține de măestriile despre cari se ăice, că sunt „plug de aur“, totuși se află cerșitori, cari din creștiri cerșiți au știut să facă averi de mii! La o bătrână femeie din Londra care a fost arestată pentru cerșitorie pe strade, s'a aflat un libel de depunere despre 2500 dolari. Socotind că suma această representă 120.000 de „penny“ (bănuți), ea a trebuit să cerșescă mulți ani pentru ca să ajungă la ea! Nu de mult s'a dat într'o corabie de un cerșitor „excepțional“, care conducea mulțimea de aventurieri către câmpurile de aur din Klondike. În drum pe mare matrozii au aflat într'un unghiu al corăbiei pe un bărbat îmbrăcat ca cerșitor. Căpitanul corăbiei voia să-l siléscă, ca cel puțin să lucreze ceva pentru taxa de drum, însă „cerșitorul“ răspunse că el nu-i avisat a lucra. A fost căutat și în strața lui s'au aflat bonuri în valoare de 7500 dolari! În șerparul unui bătrân cerșitor din Paris, care a murit nu de mult, s'au aflat note de bancă în valoare de 60.000 dolari. Va rămânea un vecinic secret, cum a știut acest om să câștige atâtea parale prin cerșitorie. Pe tôte aceștia însă fi întrece un alt cerșitor, tot din Paris, la care s'au aflat între zdrențe note de bancă în preț de 20.000 franci și obligațiuni de stat în valoare de 800.000 franci!

Despărțământul Cohalm al Asociațiunii își ține adunarea în Cohalm la 1 August n.

Poveste tristă. Irma Fodor era aplicată de cassieră la stațiunea căii ferate în Dobrițin. Plată avea puțintică, dar putea trăi totuși cu ea, cu bătrâna sa mamă. Într'o ăi se bolnăvi mama. Fata o îngrijii cât putu, cruța de peste tot locul ca să aibă cu ce o ținea și cu ce-i cumpăra medicina. Dar într'o ăi nu avea pe ce-i cumpăra medicina, și luă din cassa trenului câțiva florini, numai atât cât i-a trebuit pentru medicină. Lipsa fu observată îndată. Defraudarea fu descoperită șefului și direcțiunii, tinera cassieră fu aruncată din oficiu. De desperare și rușine, fata s'a otrăvit ăilele astea. Și nenorocita bătrână, mamă a ei, a rămas și fără acest sprigin.

Rudolf Bergner, scriitorul german cunoscut nouă și prin scrierea sa asupra Ardealului și a noastră, — s'a sinucis în Graț.

O adevărat „puternică“ strângere de mână. Un tinăr negustor din Filadelfia, cu numele Farrow, a întâlnit într'o ăi pe stradă o fată tare frumuseică și lui cunoscută. Farrow e un urias, un om de statură foarte voinică și cunoscut ca foarte tare. Întelind frumuseica fată, i-a prins cu dragoste amândouă mâinile în ale sale și i-le-a strâns. Se vede însă, că dragostea i-a dat prea mare putere, că așa a strâns și scuturat mâinile bieteii copile, că a nenorocit'o pe viață întrégă: mâna drăpă i-a scrintit'o încât i-a devenit incapabilă de lucru mai mult, iar la stânga i-a zdrobit degetul cel mic, din care s'a bolnăvit mâna întrégă, încât a trebuit să i-o taie, ca să mai scape măcar cu viață biata ființă. Decurând s'a adus de tribunal sentință în judecata ce s'a făcut tinerului ce omără cu dragostea, și a fost osândit a plăti 25000 dolari despăgubire fetei, pentru fatala strângere de mână!

Producție teatrală declamatorică se ăă în Orda-de-jos, în 18/30 Iul. c.

Cât se bea în Londra. În Londra s'a format o societate de temperanță, al cărei organ publică o statistică din care reese că populațiunea Londrei cheltuesce pe an 200,000.000 florini pentru beuturi spiritușe. Pe fie-care locuitor vin 44 fl. 50 cr. Suma cheltuită cu beuturile spiritușe este de șese ori mai mare de cât budgetul cheltuelilor orașului Londra. Membrii de temperanță, îngroziți de aceste cheltueli enorme, se silesc cu cel mai mare zel să abată populațiunea dela consumarea beuturilor spiritușe, cari sunt un adevărat flagel, nu numai moral, ci și material.

Convocare.

Membrele „Reuniunii femeilor române din comitatul Hunedórei,“ precum și tôte aceia, care doresc înaintarea scopului Reuniunii năstre, prin această sunt invitați, a participa la adunarea generală, ce se va ținea în Deva, Duminecă, la 23 Iulie st. n. a. c. după amiază la 3 ore în localitatea Casinei române.

Ordinea ăilei.

- 1.) Deschiderea ședinței, prin președinta Reuniunii.
 - 2.) Raportul comitetului, despre activitatea Reuniunii, de la ultima adunare generală.
 - 3.) Raportul cassarei despre starea casei.
 - 4.) Alegerea unei comisii pentru înscrierea membrilor năue, și încassarea taxelor restante.
 - 5.) Alegerea unei comisii pentru revizuirea raportului prezentat de comitet.
 - 6.) Alegerea unei comisii, pentru revizuirea socoților date de cassar.
 - 7.) Rapoțele comisunilor alese.
 - 8.) Desbateri asupra propunerilor.
 - 9.) Alegerea unei comisii pentru verificarea protocolului.
 - 10.) Închirerea ședinței.
- Deva, la 9 Iulie 1899.
Atanasiu Demian Fr. Hoszu Longin
secretar. preș.

Notiță Literară

Au apărut:
„Cartea copiilor“ — ilustrată — pentru clasa II primară, de St. C. Alexandru. Prețul 40 cr. Editura Zeidner.

„Anuarul școlii comerciale superioare gr. or. rom. din Brașov“ pe al 30-lea an al existenței, 1898/9, publicat de directorul Arseniu Vlaicu, în frunte cu un tratat despre „Alegerea carierelor“ de A. Vlaicu și cu discursul festiv al aceluiași ținut la încheierea anului școlar.

„Trei Doctóri“, comedie într'un act, localisată din l. germană, de Virginia Vlaicu. E nr. 5. din „Biblioteca Teatrală“ edată de „Soc. pentru fond de teatru național.“ 20 cr.

„Pălăria Ciasornicarului“, numărul 6 al aceleiași biblioteci teatrale, comedie într'un act de Em. de Girardin, localisată de A. G. N. 25 cr.

„Povești populare de cuprins moral“ culese de St. Teodorescu Chirileanu, editura Ciurcu, Brașov. 8 cr. Cuprinde 6 povești.

„Isvorul Precetei“, canon de rugăciune către Născătórea de Dăeu, estras din Pentocostariu. O broșură de 31 pagini, editura Ciurcu, Brașov; 12 cr.

„Curs complet de limbă franceză“, metoda lui I. Fetter, de Arseniu Vlaicu, director de școle reale, Brașov. Partea I. și II. Editura Zeidner. 222 pagini 1 fl. 20 cr.

„Colecțiune de Predici“, edată cu concursul mai multor preoți din archidieceasa Bucovinei, de profesorii de teologie Dr. Teodor Tarnavski și Dr. Emilian Voitschi.

Au apărut primele 2 volume, cuprindând predici dela Dumineca Vameșului și a Fariseului, până la a 17-a după Rosalii, deci pe 31 de săptămâni, pentru tôte Duminecele. Volumul 3 e sub tipar, urmând seria Duminecelor. — O colecțiune foarte prețioasă această, dându-ne pentru fie-care Duminecă patru predici de patru autori dileriți, așa că avem ce alege și nu suntem nevoiți a repeta la anul aceeași predică! O recomandăm cu tótă căldura preoților nostri, doritori de-a cultiva predica bisericească, spre binele și a poporului și a lor înșile! Volume mari, de câte 20 côle, costă 2 fl. unul. A se cere la editorii în Cernăuți, sau prin Librăria năstră Archidiesană din Sibiu.

Dela Soc. „Petru Maior.“

— Mulțumită —
(Încheiere).

10. D-șóra Veturia Bontescu, Hațeg, dela Mariți Eliu 50 cr. N. N. 20. cr. Dr. Aurel Vlad 2 fl. Familia C. Popovici, 1 fl. Samuil Vladone 2 fl. N. N. 1 fl. E. Roman 50 cr. N. Bontescu 2 fl. Ioan Ciuciu 50 cr. N. Nestor 2 fl. Silvia Tulvan 50 cr. Fira Făgăraș, 50 cr. Elena I. Popoviciu 1 fl. Dr. G. David 1 fl. N. N. 20 cr, Familia B. Popovici 1 fl. Dr. G. Suci 1 fl. Total fl. 17.

11. D-șóra Felicia Beles, Arad dela: Anuța Givulescu 2. fl. Iuliu Herbay 2 fl. Adriana dr. Ispravnic 2. fl. Ella Hajos 2 fl. Dr. A. Brădean 2 fl. Hermia Lazar 2 fl. Felicia Beles, 2 fl. Total fl. 14.

12. D-șóra Silvia Săcoșan, Toracul-mare dela: Anastasia Tempea 2 fl. Teodor Cioban 2 fl. V. Popovici 2 fl. George Lupșa 1 fl. Ioan Iosif Săcoșan 1. fl. Teodor Checiu 2. fl. Silvia Săcoșan 2 fl. Total: fl. 12.

13. D-șóra Constanța Lungu, Reșinari, dela: d-na Aurelia dr. Andreși 4 fl. N. N. 4 fl. Emilian Cioran 1 fl. Șerban Cioran 1 fl. Constanța Lungu 2 fl. Total fl. 12.

14. D-șóra Domnica Chirtop, Cămpeni dela: Un medic 2 fl. Cons. Coțihșel 2 fl. Dr. Z. Chirtop 5 fl. Total fl. 9.

15. D-șóra Aurora Leuca, Pâncota, dela d-șóra Sofia Tripon (Agris) 2 fl. Iuliana Bogdan (Agris) 2 fl. Ioan Hălmăgean 2 fl. Aurora Leuca 2 fl. Total fl. 8.

16. D-șóra Veturia Papp, Beiuș, dela Dr. Ion Rednic (Văscău) 2 fl. Dr. Eugen Borha (Văscău) 2 fl. Alecsandru Drăgan (Văscău) 1 fl. Veturia Papp 2 fl. Total fl. 7.

17. D-șóra Natalia Jantea Petroșeni, dela Mariana Ianza 2 fl., Roma Vasii n Lucaciu, 2 fl. Laura Radic 2 fl. Total fl. 6.

18. D-șóra Roma A. Costin, Paiana fl. 5.
19. D-șóra Emilia Rațiu, Roman Petre, dela Anuța Anca 1 fl. Iconia Borca 1 fl. E. Rațiu 1 fl. Ionichie Neagoe 1 fl. Total fl. 4. —

20. D-șóra Iuliana Iovescu, Săliște, dela: Nicolae Hențiu 1 fl. D-șóra Iuliana Iovescu 2 fl. Total: fl. 3. —

21. D-șóra Octavia Bariț, Nășud, fl. 2.
22. D-șóra Constanța Dănilă, Huniedóra, fl. 2. —

23. D-șóra Agăția Paul, Iatna fl. 2.

24. Dl Adam Albu notar, Vrâny, dela: Petru Mioc, not. 2 fl. Iosif Tămășel sen. 5. fl. Ioan Miclea 2 fl. Petru Poienariu 50 cr. Avel Popovici 50 cr. Nicolae Lungu 50 cr. Iosif Ciuliu 50 cr. Stefan Lăpădat, 50 cr. 2 fl. Iosif Chercota, 1 fl. Teodor Panciovan, 1 fl. Sava Iancu, 50 cr. Vasilie Murga 1 fl. Pavel Roșiu, 1 fl. T. Atnegez, 1 fl. Ioan Stoian, 5. fl. Nicolae Mircea, 50 cr. Ioan Cioc, 50 cr. Dr. Ioan Nedelcu, 2 fl. Boi Muntean, 1 fl. Total fl. 31. 50.

25. Dl Nicolae Florescu, Ighiu, dela Antonie Pop, (Bucardia) 2 fl. Nicolae Florescu 8 fl. Total: fl. 10. —

26. Dl Ioan Pinciu, protopresb. Ciacova, dela Lazar Simeon, 5. fl. Ioan Pinciu 3 fl. Svetozar Sărb, 2 fl. Total fl. 10. —

27. Dl Aurel Păcală, subloc. Mișcolț, dela: George Vlassa, preot mil. 2 fl. Aurelia Moțiu 1 fl. Aurel Păcală 2 fl. Nicolau Stancovicu, locot. de marină 1 fl., subloc. Coșgarca 1 fl. Nicolae Chimpltoan 2 fl. Total: fl. 9.

28. Dl dr. Aurel Novac, Biserica-albă, dela Ioan M. Roșiu 2 fl. 50 cr. dl D. Balenescu 2 fl. A. Boboroiu 2 fl. C. Paleu 1 fl. dr. P. Anca 1 fl. Total: fl. 8.50.

29. dl Gavril Hango, Gherla, dela Augustin Cupșa 1 fl. Ion Hodovean 1 fl. N. N. 2 fl. A. Todoran 2 fl. Iuliu Carșai 2 fl. Total: fl. 8.

30. Dl dr. Ilie Mariș, Sighetul Marmației, fl. 6.

31. Dl Ioan Sava, Ciaclea, dela: Nicolae Dărămuș, 2 fl. Ioan Sava 2 fl. Total: fl. 4.

32. Dl Nicolau Albu Oena Sibiiului, dela: Ioan Vințelieri 50 cr. Isaia Henteș, 50 cr. Isaia Popa 50 cr. Victor Tordășian 50 cr. Emil Vințelieri 50 cr. Nicolae Albu, 1 fl. Total: fl. 3.50.

33. Dl Dionisie P. Decei, Orlat, dela: Ioan Giurgiu 1 fl. Dr. G. Prunaș, 1 fl. Dionisie P. Decei, 1 fl. Total: fl. 3.

34. Dl dr. Lazar Ghebeles, adv. Pecica, fl. 2.

35. Dl Vasile Orășan, Murăș-Ludoș, fl. 2.

36. Dl Isidor Ciobotă, Șard, fl. 2.

37. Dl Iosif Budnariu. Roșia montană, fl. 2.

Primescă atât marinimoșii donatori, cât și Preastimatele colectante și D-nii colectanți sincerele năstre mulțumite și pe calea acesta.

Budapesta, 8 Iuliu, 1899.

Pentru societate:

Nicolae Sulică
presedinte.

Vasile Stan
cassar.

[112] 1—3

Concurs.

Pentru întregirea alor două posturi învățătoresci devenite vacante la școala elementară română gr.-or. din Boița, prin această se scrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Tel. Român“.

Emolumentele împreunate cu fișecele dintre aceste posturi, sunt:

1. Salariu fundamental 300 fl. solviți din cassa bisericească în rate lunare anticipative.

2. Quartir natural în edificiul școlar sau 20 fl. relut de quartir și câte patru stângini de lemne.

3. Cuincuenaliile legale prevădute în §. 46 din Regulamentul pentru organizarea învățământului școlar.

4. *Acei dintre învățători, cari pe lângă purtare morală esemplară se vor distinge atât în ce privește viața lor socială și religioasă cât și instrucțiunea școlară, se vor remunera.*

Cei-ce doresc a reflecta la vre-unul din aceste posturi, vor avea a-și așterne cererile concursuale instruite în înțelesul legilor din vigoare oficiului protopresbiteral gr.-or. al Sibiului în termenul deschis.

Dintre concurenți, cei cari au cercetat vre-un curs de economie, vor fi preferați și se vor bucura și de o remunerațiune corespunzătoare pentru instruirea în școala de repetițiune.

Dintre cei aleși acela care va putea înființa un cor bisericesc, se va bucura de o remunerațiune potrivită.

Obiectele de învățământ: economia, gimnastica și școala de repetițiune se vor împărți în mod proporțional între membrii corpului învățătoresc.

Pentru documentarea desterității tehnice în cântări și tipic, concurenții vor avea a se prezenta înainte de alegere în biserica locală în vre-o Duminică sau Sărbătoare.

Boița, din ședința comitetului parochial român gr.-or., ca scaun școlar ținută la 27 Iunie v. 1899.

Stanciu Coca, Ioan Druhora,
president. secretar.

Nr. 702/1899.

Vedut și aflat în ordine.

Sibiul, 6 Iuliu v. 1899.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Sibiului.

Ioan Papiu,
protopresb.

Nr. 311.

[113] 1—3

Concurs repetit.

Pe baza decisului Preaveneratului Consistoriu archidieceșan dtto 22 Iunie a. c. Nr. 4246 B., pentru întregirea parochiei de clasa III. Tărtăria, în protopresbiteratul Sebeșului, se publică din nou concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu această parochie dau suma anuală de 428 fl. 40 cr. în privința cărora se poate lua informațiune dela oficiul protopresbiteral.

Darea și echivalentul erarial după porțiua canonică e dator a le solvi parochul.

Concurenții au a-și așterne cererile instruite conform normelor din vigoare, până la termenul indicat, subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Sebeș, 6 Iuliu 1899.

In conțelegere cu comitetul parochial, Oficiul protopresbiteral al Sebeșului.

Sergiu Medean,
protopresbiter.

Ad. Nr. 87/1899.

[114] 1—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător la școala română elementară comunală din Jina, comitatul Sibiului, se scrie concurs cu termenul până la 15 August st. n. a. c.

Condițiunile: Învățătoarea are să instrueze clasa a II-a compusă din băieții și fetițele anului al II-lea și al III-lea de școală, fetițele din școala de repetițiune, precum și lucru de mână

femeesc și economia de casă. Concursul pot numai Române de religia gr.-or. Se recere cunoșcerea limbei maghiare pentru de a fi propusă în mod suficient.

Emolumentele: Din fondul grănițeresc 200 fl. v. a., solvinți în rate lunare anticipative. Din alodiul comunal 100 fl. v. a., solvinți în trei rate patrulunare. Locuința gratuită și trei stângini lemne de foc, espres numai pentru trebuințele proprii.

Concurențele au a-și așterne suplicele lor, instruite cu documentele recerute de lege, la presidiul acestui scaun școlar până la termenul susindicat.

Jina, în 5/17 Iulie 1899.

Președinte: secretar:
D. Panfiloiu, **Ioan Sava,**
paroch inv. dir.

Concurs.

Pentru întregirea posturilor de învățători vacante, dela școlile din comunele mai jos însemnate, din protopresbiteratul Dobrei, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

1. Roșcani-Mihăești, un post de învățător cu salar de 300 fl., quartir natural și lemne de foc.

2. Brisnic, un post de învățător cu salar de 300 fl. și quartir natural.

3. Lăpușnic, un post de învățător, cu salar de 300 fl. și quartir natural.

4. Lăpugiul-superior, un post de învățător, cu salar de 300 fl., quartir natural și lemne de foc.

5. Rădulești, un post de învățător, cu salar de 300 fl. și quartir natural.

6. Panc-Seliște, un post de învățător, cu salar de 300 fl. și quartir natural.

7. Lăpugiul-inferior — Ohaba, un post de învățător ambulant, salar 300 fl. și quartir natural.

8. Stăncesti-Ohaba—Făgețel, un post de învățător ambulant, salar 300 fl. și quartir natural.

9. Baștea—Holdea—Coșești, un post de învățător ambulant, salar 300 fl. și quartir natural.

10. Fintoag, un post de învățător, cu salar de 300 fl. și quartir natural.

11. Dobra, un post de învățător, cu salar de 400 fl.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi, au a-și înainta cererile de concurs, instruite conform normelor în vigoare, în termenul deschis, subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Dela concurenți se așteptă a se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare în biserica comunei la care au competat.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Dobrei, în conțelegere cu comitetele parochiale respective.

Dobra, la 15 Iunie 1899.

Ios. Morariu,

[102] 2—3

protopop

Nr. 402/899.

[105] 2—3

Concurs.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școlile din comunele mai jos însemnate, protopresbiteratul gr.-or. al Mercurei, se scrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

1. Poiana, un post de învățător și două de învățătoare, cu salariu anual de câte 300 fl. și 70 fl. bani de quartir și grădină.

2. Apoldu-de-jos, două posturi cu salariu anual de câte 300 fl., quartir natural în edificiul școlii și lemnele necesari de foc sau 30 fl. relut de quartir.

3. Mercurea, un post cu salariu de 300 fl., 20 fl. relut de quartir și 4 stângini de lemne din cari e a se încălzi și sala de învățământ.

4. Apoldu-de-sus, un post cu salariu de 300 fl., quartir natural în edificiul școlii și lemnele necesari de foc.

5. Rod, un post cu salariu anual de 300 fl.

6. Reciu, un post cu salariu de 300 fl., quartir natural și lemnele necesari de foc.

7. Gârbova, un post cu salariu anual de 300 fl., quartir natural și lemnele necesari de foc.

8. Tău, un post cu salariu anual de 300 fl., quartir natural și lemnele necesari de foc.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi, au a-și înainta cererile de concurs, instruite conform normelor în vigoare, în termenul deschis, subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Dela concurenți se așteptă a se prezenta înainte de alegere în respectiva comună la care au competat, pentru a fi cunoscută personal și spre a-și arăta dexteritatea în cântările bisericesti și tipic.

Mercurea, la 19 Iunie 1899.

Oficiul protopresb. gr.-or. al Mercurei, în conțelegere cu respectivele comitete parochiale.

I. Droc,
protopop

Nr. 276.

[103] 2—3

Concurs.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci vacante la școlile din comunele mai jos însemnate, în protopresbiteratul Sebeșului, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

1. Lancrăm, două posturi, fiecare cu salar anual de 300 fl., quartir și grădină.

2. Răhău, două posturi, fiecare cu salar anual de 300 fl., quartir și grădină.

3. Pianul-de-sus, două posturi, fiecare cu salar anual de 300 fl., quartir și lemne de încălzi.

4. Pianul-de-jos, două posturi, fiecare cu salar anual de 300 fl., quartir, grădină și lemne de încălzi.

5. Șugag, două posturi, cu salariu câte de 300 fl. și lemnele trebuincioase de încălzi; învățătorul clasei prime va avea quartir și grădină în natură, iar celalalt va primi pentru aceste relut în bani 70 fl.

6. Daia, două posturi, fiecare cu salar anual de 300 fl., quartir și lemne de încălzi.

7. Vingard, două posturi, fiecare cu salar anual de 300 fl. quartir și lemne de încălzi.

8. Cióra, cu salar de 300 fl., 10 fl. pentru quartir și lemne.

9. Răchita, cu salar de 300 fl., quartir și lemne.

10. Deal, cu salar de 300 fl., quartir și lemne.

11. Căcova, cu salar de 200 fl.

dela comuna bisericească și 100 fl. dela stat, quartir și lemne.

Cei cari vor ocupa posturile acestea, sunt datori a ținea Duminica și sărbătoarea strană și a cânta cu copiii în biserică.

Concurenții, dela cari se cere a se prezenta poporului în biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântări, au să-și așternă cererile instruite conform normelor în vigoare, în termenul deschis, subsemnatului oficiu protopresb.

Sebeș, 18 Iunie 1899.

Oficiul protopresbiteral al Sebeșului, în conțelegere cu comitetele parochiale respective.

Sergiu Medean,
protopresbiter.

Nr. 370/899.

[110] 2—3

Concurs.

Pentru ocuparea posturilor de învățători dela școlile confesionale gr.-or. române din mai jos însemnate comune, în protopresbiteratul Avrigului, se scrie prin această concurs cu terminul de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.“

1. Porcești, două posturi de învățători cu salariul anual de câte 300 fl. v. a.

2. Porumbacul-superior, apusean și răsăritean, postul de învățător cu salariul anual de 300 fl., quartir și lemnele necesari pentru foc.

3. Sebeșul-inferior, al doilea post de învățătoriu cu salariul anual de 300 fl. v. a., quartir și lemnele necesari pentru foc, eventual un relut de 4 stângini sau 20 fl.

4. Sebeșul-superior, al doilea post de învățător, cu salariul anual de 300 fl. v. a., quartir și lemnele necesari pentru foc.

5. Sărata, postul de învățător cu salariul anual de 300 fl. v. a., quartir și lemnele necesari pentru foc.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi, să-și substernă cererile concursuale instruite conform legilor în vigoare la subscrișul oficiu protopresbiteral greco-or. al Avrigului în Avrig (posta Avrig, Felek, Szabvármegye), până la termenul susindicat, cu aceea, că cei aleși vor avea a conduce cântările în biserică în Dumineci și Sărbători.

Avrig, 28 Iunie 1899.

In conțelegere cu comitetele parochiale respective. — Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Avrigului.

Ioan Căndea,
protopop.

Raci nobili garn. în viață, cu anc., o corfă 5 k. franko; 60 raci uriași fl. 3.50, 45 Solo, animale rari fl. 4.80.

H. Spitzer, Probuza, Galiția.

[117] 1—4

„Concordia“

Societate comercială pe acții — Sibiul,

pune în vânzare

un vin escelent

garantat curat, cu prețul de

40 cr. litrul!!

Se potrivește admirabil cu ape minerale.

[86] 10—12